

Tjeneste i Linien, vil Ingen af dem kunne vente geistlig Befordring før i det 30te eller 31te Aar.

Det er kun disse faa Bemærkninger, som jeg har ønsket at fremsætte. Hvad de Endringsforslag angaaer, som ere stillede under Nr. 2, 3 og 4, da kan jeg ganske henholde mig til, hvad den høitværdige Formand har udtalt, at de ere afhængige af Vedtagelsen af det første Forslag, at de, dersom dette Forslag vedtages, selvfølgelig ogsaa maae vedtages, hvortilmod de maae bortfalde, saafremt Forslaget under Nr. 1 bortfalder. Jeg skal hermed paa det Barmeste anbefale de saaledes stillede Forslag til det høie Things Vedtagelse. Det er klart, at, dersom Thinget staaer fast, vil det kunne gennemføre sin Villie i denne Sag.

Krieger: Da den ærede Forslagsstiller henviste til den Indstilling, som forelaa fra det Fællesudvalg, der i forrige Samling var nedsat i Anledning af Børneplichtsforslaget, maa det maaskee være mig tilladt som den, der dengang var Fællesudvalgets Ordfører, at gjøre nogle Bemærkninger i denne Anledning. Den ærede Landssthingsmand ytrede, at Nogle have meent, at det var vanffelig for Landsthinget at indtage den Stilling, der her tilraaedes, paa Grund af den Indrømmelse, der var gjort i det da foreliggende Forslag fra de Medlemmer, som vel vare Fleertallet af Landssthingsmændene i Fællesudvalget, men som udgjorde et Mindretal i dette. Han bemærkede dertil, at han ikke troede, at det med Føie kunde siges, at Landsthinget kunde af dette Hensyn paa nogen Maade have Vanffelighed ved nu at stemme for det, som det maatte ansee for rigtigt; men den Grund, han anførte derfor, var, saa rigtig den end kunde være, dog efter min Mening ikke fyldestgjørende, ikke udtømmende. Den afgjørende Grund er nemlig efter min Mening en dobbelt; den ene er den, at Sagen dengang forelaa paa sit sidste Stadium, til endelig Afgjørelse, og den anden Grund er den, at den Indstilling, som blev gjort fra Mindretallet i Fællesudvalget, Fleertallet af Landssthingsmændene, blev gjort i Samklang med Regjeringen; og dertil maa, hvad Realiteten angaaer, føies, at der i den Ind-

stilling var taget særligt Hensyn til det Punkt, hvorom Forhandlingerne denne Gang hele Tiden have dreiet sig. Der forelaa nemlig dengang fra de her omtalte Medlemmer to Forslag, et principalt og et subsidiairt; men i begge var der draget Dunst for, at en ordineret Præst ikke kunde blive tvungen til mod sin Villie at gjøre den sædvanlige Tjeneste, idet der nemlig principalt var foreslaaet et Tillæg til § 11 saalydende: „Enhver Børneplichtig, der vil vinde Afgang til ved sit fyldte 25de Aar at ordineres som Geistlig i den danske Folkekirke, maa imidlertid fremstille sig saa betimeligt, at han i 4 Aar kan have opfyldt sin Børneplicht, inden han fylder sit 25de Aar; i andet Fald kan han ikke modtage Ordination, før der er hengaaet saa lang Tid, at han har tjent i 4 Aar, og det subsidiaire Forslag gik ud paa, at der til Lovens skulde knyttes en ny Paragraph, som sagde: „Denne Lov træder i Kraft samtidig med en særlig Lov om en Lidsbetingelse for Ordination af Geistlige i Folkekirken.“ Det vil altsaa sees, at det var med fuld Føie, naar den ærede Forslagsstiller sagde, at Landssthingets Afgang til at votere frit i denne Sag paa ingen Maade var hæmmet ved det Tilbud, der blev gjort i Fællesudvalget. Jeg agter at stemme for det Forslag, der nu er stillet af de ærede Medlemmer, og det væsentlig af to Grunde. Om Realiteten troer jeg, det er ufornødent at udtale sig, derom er der allerede talt tilstrækkeligt; det, der egentlig foreligger, er jo Spørgsmaalet om, hvorledes Sagen stiller sig i nærværende Dieblit. Min første Grund til at stemme for Forslaget er den Stilling, som Folkethinget indtog, da Sagen der blev forhandlet, idet det nemlig strax viste Regjeringens Forslag fra sig og optog en ubetinget Regel, saaledes som den foreligger i Lovforslaget. Den anden Grund er Regjeringens Holdning her i Thinget ved den sidste Forhandling. Der blev af flere ærede Medlemmer — jeg selv har ikke taget Initiativet, men jeg vilde ikke undslaae mig for at følge med — gjort Forsøg paa at forelægge i en overordentlig mild Form et Forslag, hvorved Regjeringens egen og navnlig den ærede Cultusministers egen Tanke